

- г) 4-а дружина — въ бригадна поддръжка;
- д) картечната рота да действа между 1-а и 3-а дружини;
- е) превързочен пунктъ въ Костантиново;
- ж) домакинскиягъ обозъ да остане въ Костантиново до втора заповѣдь;

з) вдѣсно отъ насъ действа бригадата на полковникъ Евровъ, а влѣво — 24-и полкъ;

и) азъ ще следвамъ съ полковата поддръжка“.

Въ периода на мобилизацията и съсредоточението не можах да се събератъ достатъчни сведения за разположението на противника предъ фронта на 1/3-а бригада. Отъ събранитѣ отъ граничната стража сведения се знаеше, че въ района Юскюдаръ—Дервишка могила—Михаличъ има значителни пехотни части съ една батарея и нѣколко конни полкове. Границата, на пѣтя Вакъвъ—Одринъ, бѣ заета отъ усилена гранична стража, по нататъкъ нѣмаше сведения какви турски части се намиратъ. Следъ боя се установи, че за усиляване граничната стража отъ Тунджанския отредъ сж били изпратени два табора съ картечници и една батарея къмъ Фикелъ.

Въ 10:40 часа 11-и Сливенски полкъ настѣпи къмъ границата, като имаше 1-а, 3-а дружини и картечната рота въ първа линия, а 2-а дружина въ полкова поддръжка. Въ 12 часа съ развѣто знаме бойниятъ редъ мина границата. Селяни отъ Костантиново, заедно съ кмета — повечето стари хора — единчки останали въ селото съ женитѣ и децата, дойдоха да питатъ дали нѣма опасностъ, поради близостъта на турцитѣ, за селото. „Какъ? Опасностъ отъ турцитѣ!“ отговориха въ единъ гласъ войницитѣ, които бѣха наблизу. „Ще видите вие сега, где ще се люлѣятъ пюскилитѣ на фесоветѣ имъ“.

3-а дружина бѣше насочена срещу в. Герджикъ тепе, а вдѣсно отъ нея настѣпваше 1-а дружина. Когато бойната частъ на 3-а дружина стигна на около 1500 крачки отъ Герджикъ тепе, турцитѣ откриха отъ височината силенъ пехотенъ и картеченъ огънь. Дружината спрѣ настѣпленieto и откри огънь по височината. Отъ пехотното разузнаване се установи, че турцитѣ заематъ позиция отъ дветѣ страни на пограничния постъ съ около 1 таборъ и нѣколко картечници. Окопитѣ имъ бѣха добре приспособени къмъ мѣстността и труднодостѣпни откъмъ фронта. Командирътъ на полка заповѣда 1/9-о не с. с артилерийско отделение, разположено при Костантиново, да съдейства на атаката. Батареитѣ не бѣха готови да откриятъ огънь по височината. Тогава командирътъ на полка полковникъ Семерджиевъ реши да продължи настѣпленieto и атакува височината и безъ артилерийска подготовка и даде команда: „Напредъ!“ Командата бѣше подета отъ всички началници. Ротитѣ настѣпиха енергично, като прибѣгваха по взводно, а нѣкои взводове, които се обстрелваха по-слабо, настѣпваха безспирно и почти тичешкомъ. Първи се понесоха напредъ 10-а и 11-а роти, командувани отъ капитанъ Лалевъ и поручикъ Димчевъ, ако и да бѣха най-силно обстрелвани. Настѣпленieto бѣ толкова вихрено, че, когато ротитѣ достигнаха на 500—600 крачки отъ окопитѣ на турцитѣ, последнитѣ почнаха на групи да отстѣпватъ, а скоро и цѣлиятъ таборъ